

Prima pagină > Căutarea unui practician în domeniul dreptului > Tipuri de profesii juridice

Tipuri de profesii juridice

Cehia

Această secțiune cuprinde informații generale privind profesiile juridice exersate în Republica Cehă.

Profesii juridice – introducere

Profesiile juridice cuprind judecătorii, procurorii, avocații, notarii și executorii judecătorești.

Procurorii

Organizare

Procurorii sunt profesioniști în domeniul juridic care își desfășoară activitatea în cadrul parchetelor. Parchetele sunt instituții publice care au rolul de a reprezenta statul pentru apărarea interesului public în domenii clar definite. Procurorii răspund de cazurile care se încadrează în domeniul de competență al parchetelor. Niciun fel de alte organisme sau persoane nu au dreptul să intervină în domeniul de activitate al acestora, să îi înlocuiască ori să îi reprezinte în îndeplinirea atribuțiilor care le revin.

Organizarea parchetelor reflectă organizarea instanțelor (nivelurile teritorial, regional și suprem). Parchetele se subordonează Procurorului General din Brno, care răspunde de organizarea la nivel central a procurorilor și de normele care reglementează această profesiune. Guvernul are puterea de a numi și de a demite procurorul general, la propunerea ministrului justiției.

Asociație profesională

Uniunea Procurorilor din Cehia, *Unie státních zástupců České republiky*, este o asociație profesională a procurorilor constituită în mod voluntar, al cărei obiectiv este de sprijini parchetele în exercitarea atribuțiilor acestora și în promovarea statului de drept prin luarea de decizii libere de orice influență. De asemenea, Uniunea are un rol în formarea procurorilor și a procurorilor stagiați și reprezintă interesele procurorilor.

Profesia de procuror este reglementată de Codul de etică profesională pentru procurori.

O listă a procurorilor, împărțiți în funcție de parchetul de care aparțin, este disponibilă pe pagina internet a Ministerului Justiției: [Ministerul Justiției](#).

Rolul și responsabilitățile parchetelor

Procurorii sunt funcționari publici însărcinați să reprezinte statul pentru apărarea interesului public, în special prin activități de urmărire penală și prin controlul respectării legii ceea ce privește arestul preventiv, detenția, tratamentul medical de protecție, centrele de detenție pentru minori și centrele de îngrijire instituționalizată, prevenirea infracțiunilor și asistarea victimelor infracțiunilor.

Competențe în procedurile penale

Procurorii au competența de a acționa ca autoritate de aplicare a legii în fiecare etapă a procedurilor penale. Procurorul se bucură de o serie de drepturi procedurale și este supus obligațiilor procedurale corespunzătoare.

Procuratura funcționează în temeiul Legii nr. 283/1993. În special, procuratura răspunde de urmărirea penală și are o serie de alte atribuții în temeiul Codului de procedură penală. De asemenea, aceasta monitorizează respectarea legii în ceea ce privește arestul preventiv, detenția, tratamentul medical de protecție, detenția de securitate, centrele de detenție pentru minori și centrele de îngrijire instituționalizată, precum și în alte cazuri în care legea permite limitarea libertății personale. În plus, aceasta acționează în proceduri din afara domeniului penal, îndeplinind și alte atribuții specifice, când acestea sunt prevăzute de o lege specială.

Procurorii asigură respectarea legii în cadrul procedurilor penale anterioare fazei de judecată. În temeiul Codului de procedură penală (Legea nr. 141/1961), în această etapă o serie de măsuri reprezintă exclusiv competența procurorului.

Înainte de începerea urmăririi penale, este necesar ca procurorul să fi fost sesizat cu privire la fapte care indică săvârșirea unei infracțiuni [§ articolul 158 alineatul (2) din Codul de procedură penală].

Procurorul emite un act de punere sub acuzare (recomandând o pedeapsă), prin care se declanșează procedura de trimitere în judecată în fața instanței competente. Procurorul trebuie să participe la ședința de judecată principală, în cadrul căreia acesta deschide procedura prin prezentarea acuzațiilor și o încheie prin pledoaria finală.

Procurorii se bucură, de asemenea, de puterea de a ajunge la o înțelegere cu apărarea referitor la modul în care pledează inculpatul și pedeapsa recomandată.

Procurorul poate înainta o cale de atac dacă nu este de acord cu hotărârea instanței. Căile de atac pot fi în favoarea sau în defavoarea inculpatului.

O cale de atac suplimentară poate fi înaintată de procurorul general.

Procurorul poate recomanda, de asemenea, rejudecarea procesului în favoarea sau în defavoarea inculpatului.

În procedurile împotriva unui minor, procurorul trebuie să fie prezent întotdeauna, nu numai la ședința de judecată principală, ci și la ședințele de judecată publice (Legea nr. 218/2003 privind procedurile judiciare în cauzele cu minori).

Deciziile privind soluționarea alternativă a litigiilor în timpul procedurii preliminare se numără printre puterile de decizie exclusive ale procurorului.

Acțiunea serviciului de procuratură în cauze non-penale

Procuratura poate recomanda inițierea procedurilor în materie civilă sau poate interveni în procedurile în materie civilă aflate deja în derulare, dar numai în situațiile permise de lege.

Temeiul juridic pentru implicarea procuraturii în procedurile în materie civilă îl constituie articolul 80 din Constituția cehă, care prevede că procuratura poate exercita și alte atribuții în temeiul legii în afară de urmărirea penală. În conformitate cu Legea privind procuratura, aceasta se poate implica și în alte proceduri decât cele în materie penală. Aceste puteri sunt reglementate mai în detaliu de Codul de procedură civilă, care specifică situațiile în care procuratura poate interveni în procedurile în materie civilă aflate în derulare.

Pe lângă posibilitatea de a se constitui drept parte la procedurile civile, procuratura poate recomanda introducerea unei acțiuni de către Procurorul General, de exemplu în cazuri de negare a paternității în temeiul Legii familiei.

Calificări și alte cerințe privind procurorii

Procurorii ocupă funcția prin numire. Numirea în funcție se face de către ministrul justiției, la propunerea procurorului general, fiind valabilă pe o durată nelimitată. Procurorii depun jurământul în fața ministrului justiției.

Pentru a putea fi numită în funcția de procuror, o persoană trebuie să dețină cetățenie cehă și:

să aibă capacitate juridică;
să nu aibă cazier judiciar;
să aibă vârsta de cel puțin 25 de ani la momentul numirii;
să dețină o diplomă de master în drept acordată de o universitate cehă;
să fi promovat examenul profesional;
să prezinte calitățile morale care garantează exercitarea corespunzătoare a funcției și
să accepte numirea ca procuror și desemnarea la un parchet anume.

Procurorii sunt numiți pe o durată nelimitată, însă pot fi suspendați din funcție prin decizie a ministrului justiției. Mandatul acestora încetează la atingerea vârstei de 70 de ani, în caz de deces sau de declarare a decesului sau, de exemplu, în cazul pierderii sau limitării capacității juridice, refuzului de a presta jurământul, pierderii cetățeniei cehă, preluării unei funcții incompatibile cu cea de procuror, condamnării pentru comiterea unei infracțiuni, precum și dacă sunt declarați inapți pentru exercitarea atribuțiilor sau dacă o afecțiune de durată îi împiedică să își exercite atribuțiile. Mandatul încetează, de asemenea, dacă sunt destituiți din funcție ca măsură disciplinară sau dacă își dau demisia.

Ministrul justiției stabilește bugetul procuraturii. Statutul de procuror este reglementat de Legea nr. 283/1993.

Funcții incompatibile

Cu excepția cazurilor permise de lege, un procuror nu poate să acționeze ca arbitru sau mediator pentru soluționarea litigiilor judiciare, să reprezinte părțile la procedurile judiciare ori să acționeze ca agent pentru un reclamant sau pentru o parte la procedurile judiciare sau administrative. Pe lângă exercitarea funcției de procuror, procuror-șef sau procuror-șef adjunct sau îndeplinirea atribuțiilor rezultate din numirea temporară în cadrul ministerului sau al Academiei Judiciare, procurorii nu pot deține niciun fel de funcții plătite și nu se pot implica în nicio altă activitate remunerată, cu excepția gestionării bunurilor proprii și a desfășurării de activități academice, didactice, literare, jurnalistice sau artistice, precum și a deservirii organelor consultative ale ministerului, guvernului sau a organelor parlamentare.

Remunerație

Remunerația procurorilor este prevăzută de lege și plătită de către stat.

Răspundere profesională

Statul poartă răspunderea, în temeiul unei legi speciale, pentru orice prejudicii, vătămări sau pierderi rezultate din deciziile ilegale sau erorile de procedură ale procurorilor.

De asemenea, procurorii pot fi trași la răspundere pentru comiterea unei abateri disciplinare.

Judecători

Organizare

Dispoziția de bază care reglementează funcția de judecător este articolul 82 alineatul (1) din Constituția cehă, care prevede că judecătorii trebuie să fie independenți în exercitarea atribuțiilor lor și că nimeni nu poate încerca să le submineze imparțialitatea. Legea nr. 6/2002 prevede dispoziții suplimentare privind instanțele și judecătorii.

Numire și mandat

Dacă întrunesc toate cerințele, judecătorii sunt numiți de președintele Republicii și intră în funcție la depunerea jurământului. Cu toate acestea, nu există un drept legal de a fi numit în funcția de judecător.

Pregătirea pentru a deveni judecător implică trei ani de activitate ca judecător stagiar în instanță. La finalizarea activității pregătitoare, stagiarii sunt supuși unui examen judiciar special.

Numirea în funcția de judecător se face pe o durată nelimitată, însă judecătorii pot fi eliberați temporar din funcție de către ministrul justiției. Mandatele judecătorilor se încheie la sfârșitul anului în care aceștia împlinesc vârsta de 70 de ani, în caz de deces sau de declarare a decesului, dacă sunt declarați oficial inapți pentru exercitarea atribuțiilor sau dacă își dau demisia.

Calificări și alte cerințe privind judecătorii

Pentru a putea fi numită în funcția de judecător, o persoană trebuie:

să aibă cetățenie cehă;
să aibă capacitate juridică;
să nu aibă cazier judiciar;
să aibă vârsta de cel puțin 30 de ani;
să dețină o diplomă de master în drept acordată de o universitate cehă;
să fi promovat examenul judiciar special;
să dețină experiența și calitățile morale care garantează exercitarea corespunzătoare a funcției și
să accepte numirea ca judecător și desemnarea la o instanță anume.

Judecătorii consultanți sunt numiți din rândul publicului (cu condiția de a nu avea cazier judiciar). Aceștia depun un jurământ în fața președintelui instanței și ocupă funcția timp de patru ani.

Funcții incompatibile

Pe lângă exercitarea funcției de președinte sau președinte adjunct al unei instanțe, judecătorii nu se pot implica în nicio altă formă de activitate remunerată, cu excepția gestionării bunurilor proprii, a desfășurării de activități academice, didactice, literare, jurnalistice sau artistice și a deservirii organelor consultative ale ministerului, guvernului sau a organelor parlamentare.

Remunerație

Nivelul remunerației judecătorilor este prevăzut prin lege.

Rol și responsabilități

Dreptul și obligația de bază a judecătorilor este să își mențină independența în exercitarea atribuțiilor lor și să se supună exclusiv legii, interpretând-o în deplină conformitate cu cunoștințele și conștiința lor. Aceștia nu trebuie să se lase influențați, de exemplu, de interesele partidelor politice, de opinia publică sau de mass-media. Este interzisă subminarea sau amenințarea independenței și imparțialității judecătorilor.

Judecătorii trebuie să pronunțe sentințele într-un termen rezonabil și fără întârzieri nejustificate și trebuie să acorde părților la proceduri și reprezentanților acestora ocazia de a-și susține drepturile, însă nu pot negocia cu acestea referitor la fondul cauzei sau la aspecte procedurale care ar putea afecta bunul mers al procesului.

Chiar și după ieșirea din funcție, judecătorii nu trebuie să dezvăluie niciun fel de aspecte care au ajuns la cunoștința acestora în cursul exercitării atribuțiilor; judecătorii pot fi exonați de această obligație numai în circumstanțe extraordinare.

O listă cu judecătorii și instanțele la care activează aceștia este disponibilă pe pagina de internet a Ministerului Justiției: [Ministerul Justiției](#).

Uniunea Judecătorilor (*Soudcovská unie*) nu reprezintă toți judecătorii, întrucât apartenența la aceasta este voluntară. Adunarea generală a uniunii a adoptat un cod de conduită pentru judecători cuprinzând principii etice pentru îndrumarea corpului judiciar.

Categorii de judecători și specializare

Pe lângă soluționarea cauzelor, judecătorii pot îndeplini, de asemenea, funcția de președinte sau vice-președinte de instanță. Aceștia sunt numiți de președintele Republicii (pentru Curtea Supremă și Curtea Supremă Administrativă) sau de ministrul justiției (pentru instanțele superioare, regionale și teritoriale). Principalele lor atribuții vizează administrarea instanțelor.

De asemenea, un judecător poate fi numit să prezideze un colegiu al Curții Supreme sau al Curții Supreme Administrative sau să prezideze un senat al instanței.

În ceea ce privește organizarea internă, instanțele teritoriale, regionale și superioare sunt structurate în diviziile penală, civilă și administrativă corespunzând diferitelor tipuri de cauze.

Răspunderea profesională a judecătorilor

Statul răspunde pentru orice prejudicii, vătămări sau pierderi rezultate dintr-o eroare judiciară în legătură cu un verdict, o decizie de reținere, o sentință, o măsură de protecție sau dintr-o eroare de procedură. Judecătorului în cauză i se pot solicita despăgubiri doar în cazul în care este găsit vinovat de o abatere disciplinară sau de o infracțiune penală. Judecătorii sunt răspunzători pentru exercitarea cu profesionalism a atribuțiilor acestora.

Alți membri ai personalului judiciar

Asistent al unui judecător/asistent al unui procuror (374 Kb)

Stagiar (422 Kb)

Grefier de nivel superior al instanțelor de judecată/secretar de nivel superior al procuraturii (372 Kb)

Notari

Organizare

Notarii și activitățile notariale sunt reglementate de Legea nr. 358/1992 privind notarii și activitățile acestora (Codul notarial).

Notarii trebuie să aparțină de Camera Notarilor (*Notářská komora*), care este responsabilă cu administrarea profesiei. De asemenea, camera organizează formarea profesională și examinarea notarilor stagiați. O listă cu notarii, împărțiți în funcție de regiuni, poate fi consultată pe pagina de internet a [Camerei Notarilor](#).

Numire și mandat

Notarii sunt numiți pe un loc vacant de către ministrul justiției, la propunerea Camerei Notarilor, în urma unui concurs pe bază de examen. Un notar intră în exercițiul funcțiunii după înscrierea sa în registrul notarilor ținut de Camera Notarilor.

Un notar stagiar se pregătește pentru profesie lucrând în subordinea unui notar. Următoarea etapă pregătitoare constă în dobândirea statutului de candidat la profesia de notar după finalizarea unui stagiului de cel puțin 3 ani și promovarea examenului de notar.

Mandatul de notar are o durată nelimitată, dar poate fi suspendat. Mandatele notarilor încetează atunci când aceștia ajung la vârsta de 70 de ani, în caz de deces sau declarare a decesului, destituire, pierderea cetățeniei cehe, pierderea capacității juridice sau, de exemplu, dacă refuză să depună jurământul sau dacă starea de sănătate face imposibilă exercitarea atribuțiilor acestora pe termen lung.

Numărul de notariate pe raza fiecărei instanțe teritoriale este stabilit de ministrul justiției, după consultarea Camerei Notarilor.

Notarii sunt independenți în exercitarea atribuțiilor lor. Aceștia se supun exclusiv legii. Desfășurarea activității de notar este incompatibilă cu orice altă activitate remunerată (cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel).

Calificări și alte cerințe privind notarii

Pentru a putea fi numit în funcția de notar, o persoană trebuie:

- să aibă cetățenie cehă;
- să aibă capacitate juridică;
- să nu aibă cazier judiciar;
- să dețină o diplomă universitară;
- să fi desfășurat un stagiul notarial de cel puțin cinci ani;
- să fi promovat examenul de notar.

Pentru a putea începe practicarea profesiei de notar, o persoană trebuie:

- să fie numit în funcția de notar;
- să fi depus jurământul în fața ministrului justiției, dacă nu a făcut deja acest lucru;
- să fi obținut ștampila oficială de notar;
- să fi încheiat o poliță de asigurare de răspundere civilă profesională pentru orice prejudicii, vătămări sau pierderi care ar putea surveni în cursul activității sale.

Funcții incompatibile

Notarii nu se pot implica în nicio altă activitate aducătoare de câștiguri în afară de gestionarea bunurilor proprii. Cu toate acestea, ei pot desfășura activități academice, de publicare, didactice, de interpretare, de expert sau artistice remunerate.

Remunerație

În temeiul Codului notarial, un notar desfășoară activități contra unei remunerații, care constă în principal dintr-un onorariu, rambursarea pentru timpul consumat și rambursarea cheltuielilor. Plata este datorată de persoana care solicită asistență notarială. Notarii au dreptul să solicite o plată în avans rezonabilă a onorariului și cheltuielilor acestora. Norme detaliate privind remunerația notarilor sunt prevăzute în legislația specifică.

Rolul și responsabilitățile notarilor

În exercitarea atribuțiilor lor, notarii trebuie să respecte normele de drept și alte dispoziții legale cu aplicare generală; în furnizarea de asistență juridică, aceștia trebuie să respecte, de asemenea, instrucțiunile clienților. Notarii au dreptul să refuze îndeplinirea unei solicitări doar dacă aceasta ar intra în conflict cu legea general aplicabilă; dacă ei sau persoane apropiate lor sunt implicate în caz; dacă au furnizat deja asistență juridică în același caz unei persoane cu interese opuse; sau dacă persoana care solicită asistență nu efectuează plata în avans rezonabilă, fără un motiv justificat. Un notar are dreptul să se retragă dintr-un contract cu un client sau o persoană care solicită consiliere în caz de pierdere a încrederii reciproce.

Notarii nu trebuie să dezvăluie niciun fel de aspecte care au ajuns la cunoștința acestora în cursul activității și care ar putea afecta interesele legitime ale clienților sau ale persoanelor care solicită consiliere; doar persoanele în cauză îi pot exonera de la această obligație.

Serviciile juridice și de alt tip furnizate de notari includ:

servicii de comisiari judicari, și anume agenți ai instanței, în materie de succesiune;

redactarea de acte notariale – evidențe oficiale ale actelor juridice, ale adunărilor generale anuale și ale adunărilor persoanelor juridice, ale altor acte și situații;

întocmirea de contracte;

custodia notarială;

redactarea de acte notariale care permit executarea;

redactarea și păstrarea testamentelor;

redactarea de acorduri prenuptiale (care trebuie să fie în formă autentică), acorduri de garanție și înregistrarea garanțiilor;

autenticarea de documente.

De asemenea, aceștia eliberează extrase din Registrul funciar ceh etc.

Răspunderea profesională a notarilor

Notarii sunt răspunzători în fața clienților, a persoanelor care solicită consiliere și a altor persoane implicate pentru orice prejudicii, vătămări sau pierderi pe care le-ar putea cauza în desfășurarea activității lor; de asemenea, aceștia sunt răspunzători în fața personalului lor pentru orice prejudicii, vătămări sau pierderi pe care aceștia le-ar putea suferi în cursul activității. Pentru acoperirea acestui risc, notarii au obligația de a încheia o poliță de asigurare de răspundere civilă profesională.

De asemenea, notarii pot fi trași la răspundere disciplinar.

Supravegherea notarilor de către stat ține de responsabilitatea Ministerului Justiției, a Camerei Notarilor din Cehia și a camerei teritoriale a notarilor corespunzătoare.

Asociație profesională

Camerele notarilor, înființate prin lege pe raza fiecărei instanțe regionale și a instanței municipale din Praga, cuprind toți notarii care au sediul în zona respectivă. O cameră a notarilor are personalitate juridică, venituri proprii și organisme specifice.

Camera Notarilor din Cehia (*Notářská komora ČR*) este organizația profesională autonomă care reunește toate camerele teritoriale ale notarilor. Aceasta are personalitate juridică, venituri proprii și organisme specifice. Atribuțiile sale includ menținerea și gestionarea registrului central al testamentelor, o listă în format electronic inaccesibilă publicului care cuprinde testamente, acte de dezmorșenire și acte de revocare a acestora, evidențe ale numirii și revocării executorilor testamentari. Camera Notarilor din Cehia are, de asemenea, un registru al garanțiilor.

Organizarea profesiei juridice: practicieni în domeniul dreptului

Avocații

Avocații trebuie să fie membri ai Baroului Ceh (*Česká advokátní komora*), organizația neguvernamentală autonomă centrală care răspunde de această profesie.

Exercitarea profesiei de avocat este reglementată de Legea nr. 85/1996 [privind profesiile juridice](#).

Cerințe pentru avocați

Pentru a profesa, un avocat trebuie să fie înscris în registrul avocaților menținut de [Baroul Ceh](#). În vederea înscrierii în registru, persoana trebuie să depună o cerere scrisă și:

să aibă [capacitate juridică](#);

să [nu aibă cazier judiciar](#);

să dețină o [diplomă de master](#) în drept;

să fi activat timp de cel puțin trei ani ca [avocat stagiar](#);

să fi promovat [examenul de barou](#) și

să fi depus [jurământul](#) în fața președintelui [Baroului Ceh](#).

În [Republica Cehă](#), serviciile juridice pot fi furnizate în mod sistematic și contra cost doar de către:

avocați înscrși în [Baroul Ceh](#);

avocați europeni.

În Republica Cehă există un singur tip de avocați, fără niciun fel de distincții. Doar dobândind experiență în desfășurarea activității, avocații se pot specializa într-unul sau mai multe domenii de drept.

Drepturile și obligațiile avocaților

Un avocat intră în exercițiul funcțiunii după înscrierea în registru.

Un aspirant la profesia de avocat se pregătește pentru aceasta activând ca stagiar pe lângă un avocat.

Înscrierea se face pentru o perioadă nedeterminată, însă dreptul de exercitare a profesiei de avocat poate fi suspendat, fie în cazurile prevăzute de lege, fie în urma unei decizii a Baroului Ceh.

Dreptul de practică încetează atunci când un avocat este șters din registru pentru motivele prevăzute de lege, cum ar fi decesul sau declararea decesului, pierderea sau limitarea capacității juridice, ștergerea din registru ca măsură disciplinară, falimentul sau la cererea avocatului însuși. Baroul Ceh poate decide ștergerea unui avocat din registru.

Funcții incompatibile

Conform legii, un avocat practician nu poate în același timp să aibă statut de angajat sau să dețină o funcție similară, cu excepția celei de cadru didactic universitar, și nu se poate implica în niciun fel de activitate incompatibilă cu exercitarea profesiei de avocat.

Remunerație

În general, avocații își desfășoară activitatea în schimbul unui onorariu achitat de client; avocatul are dreptul să solicite plata unui avans rezonabil. Metoda de stabilire a onorariilor avocaților pentru serviciile juridice, rambursarea cheltuielilor și remunerația pentru timpul alocat este reglementată de o dispoziție obligatorie din punct de vedere juridic. De regulă, onorariul pentru furnizarea de servicii juridice este prevăzut în contractul încheiat cu clientul (onorariu contractual). În caz contrar, acesta este stabilit în conformitate cu schema onorariilor non-contractuale ale avocaților. Dacă un avocat este numit din oficiu pentru furnizarea de servicii juridice, costurile sunt achitate de către stat.

Asociație profesională

Baroul Ceh, care are sediul în Praga și o filială în Brno, este organizația profesională autonomă pentru toți avocații. Aceasta are propriile organisme și emite norme profesionale obligatorii pentru avocați, care sunt publicate în Monitorul Oficial al Baroului Ceh.

Acestea includ normele de etică profesională și regulile de concurență la care se supun avocații din Republica Cehă.

Răspundere profesională

Avocații sunt răspunzători în fața clienților lor pentru orice prejudicii, vătămări sau pierderi pe care ei, angajații acestora sau reprezentanții acestora le pot cauza în cursul activității. Avocații trebuie să dețină o poliță de asigurare care acoperă o astfel de răspundere.

Avocații pot fi trași la răspundere dacă sunt găsiți vinovați de o abatere disciplinară care implică încălcări grave sau repetate ale obligațiilor acestora.

Baze de date juridice

Lista avocaților se găsește pe pagina internet a [Baroului Ceh](#). Puteți efectua căutări în funcție nu doar de locație, ci și de specializare și limbile străine cunoscute.

Este gratuit accesul la baza de date?

Da, accesul la baza de date este gratuit.

Avocați de drept comercial/consiliere juridică

În Republica Cehă există un singur tip de avocați.

Alte profesii juridice

Executori judecătorești

Executorul judecătoresc este un profesionist **independent** în domeniul **juridic** care se ocupă de **punerea în executare** în conformitate cu [Codul de executare](#).

Toți executorii judecătorești trebuie să aparțină de organismul autonom [Camera Executorilor Judecătorești](#).

Profesia este reglementată de Legea nr. 120/2001 privind executorii judecătorești și punerea în executare (Codul de executare a hotărârilor judecătorești).

Executorii judecătorești sunt numiți de ministrul justiției.

În Republica Cehă, executorul judecătoresc este funcționar public, iar acțiunile sale sunt considerate drept acte ale instanțelor.

Pentru a putea fi numită în funcția de executor judecătoresc, o persoană trebuie să aibă cetățenie cehă și:

să aibă [capacitate juridică deplină](#);

să aibă formare juridică la o [universitate](#) din Cehia;

să **nu aibă cazier judiciar**;

să dețină o experiență profesională de cel puțin trei ani;

să fi promovat [examenul de executor judecătoresc](#).

Numire și mandat

După depunerea jurământului, executorul judecătoresc este numit de către ministrul justiției pe un post vacant, în urma unei proceduri de selecție publică. La numire, acesta devine membru al Camerei Executorilor Judecătorești. Pregătirea pentru profesia de executor judecătoresc implică mai întâi activarea ca stagiar pe lângă un executor judecătoresc. Următoarea etapă este cea de candidat la profesia de executor judecătoresc; candidații trebuie să fi finalizat un stagiul de cel puțin trei ani și să fi promovat examenul de executor judecătoresc pentru a putea fi înscrși în registru.

Numirea se face pe o durată nelimitată, însă ministrul justiției poate suspenda din funcție un executor judecătoresc. Pe perioada suspendării, un executor judecătoresc nu poate acționa în această calitate, fiind numit un locțiitor, la fel și în perioada în care executorul judecătoresc se află în imposibilitate de a-și desfășura activitatea (de exemplu, în caz de îmbolnăvire, concediu).

O persoană nu mai exercită funcția de executor judecătoresc atunci când încetează a fi membru al Camerei Executorilor Judecătorești. Aceasta survine în caz de deces sau declarare a decesului, destituire, pierdere a cetățeniei cehe sau pierderea ori limitarea capacității juridice.

Funcții incompatibile

Executorii judecătorești nu se pot implica în nicio altă activitate remunerată în afară de gestionarea bunurilor proprii. Cu toate acestea, ei pot desfășura activități academice, de publicare, didactice, de interpretare, de expert sau artistice remunerate.

Remunerație

Executorii judecătorești desfășoară activități de punere în executare și de alt tip contra unei remunerații, care constă în principal din onorariul executorului judecătoresc, rambursarea cheltuielilor, remunerarea timpului alocat și rambursarea pentru comunicarea actelor de procedură. Onorariul executorului judecătoresc poate fi convenit între executor și persoana în cauză. Dacă nu există un astfel de acord, onorariul se stabilește în conformitate cu dispozițiile legale general aplicabile. Executorii judecătorești au dreptul să solicite plata unui avans rezonabil pentru costurile executării.

Răspundere profesională:

Executorii judecătorești răspund pentru orice prejudicii, vătămări sau pierderi cauzate în cursul desfășurării activității de punere în executare fie de către ei, fie de către angajații lor. Aceștia trebuie să dețină o poliță de asigurare de răspundere civilă profesională.

Executorii judecătorești și candidații la profesia de executor judecătoresc pot fi trași la răspundere pentru abateri disciplinare care implică încălcarea obligațiilor acestora în temeiul legii sau afectează în mod grav sau repetat demnitatea profesiei.

Informații suplimentare sunt disponibile pe pagina de internet a [Camerei Executorilor Judecătorești](#)

Organizații care oferă servicii juridice *pro bono* (gratuit)

Există o serie de organizații neguvernamentale care oferă asistență juridică publică în diferite domenii: de exemplu, [servicii în domeniul dreptului mediului](#) sau [Iuridicum remedium](#).

În anumite cazuri specifice, Baroul Ceh furnizează, de asemenea, asistență juridică gratuită.

Camera Executorilor Judecătorești din Cehia oferă consiliere juridică gratuită în materie de punere în executare a hotărârilor judecătorești.

Ultima actualizare: 10/01/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.